

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ad annum Christi 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118618

§. 17. Canonum norma Romæ nonnihil emendata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66653)

Sæcul. XVI. A. C. 1563. *latio sine consensu, & vocatione populi, ir-
riti sunt.*

II. *Anathema sit, qui dixerit: Ordinem, aut gradum Episcopalem non esse institutum a Christo in Ecclesia: aut Episcopos per Sanctam Ordinationem non esse majores Presbyteris.*

Tertia forma erat hæc: Anathema sit illi, si quis dixerit: *Episcopos nullo modo esse institutos a Christo in Ecclesia, aut per Sanctam ordinationem non esse majores Presbyteris, Porro hæc forma non nisi septimum Canonem respiciebat: octavus vero ita sonabat: Anathema sit, si quis dixerit, B. Petrum per institutionem Christi non fuisse primum inter Apostolos, & ejus Vicarium in terra, vel necesse non esse, ut sit in Ecclesia unus Pontifex, D. Petri Successor, eique æqualis in auctoritate regiminis, atque in Romana Sede legitimos ejus Successores ad hoc usque tempus non habuisse jus Principatus in Ecclesia, nec fuisse Patres, Pastores & Doctores omnium Christianorum, nec fuisse ipsis traditum a Domino nostro Jesu Christo plenam potestatem pascendi, regendi & gubernandi Ecclesiam universalem.*

§. XVII.

Canonum norma Romæ nonnihil emendata.

Præter

Præter hæc literas Cardinalis Borromæus Legatis aliam dedit epistolam Cardinali Lotharingio communicandam, in qua sedulo prætermittantur mandata ipsis tradita, si forte quicquam opponendum censerent: in his tamen literis impensum ostendebatur studium, vi cuius formula a Lotharingio Cardinale proposita, quantum liceret, retinenda esset, ubi addebantur quoque Theologorum Romanorum animadversiones, ut de mutationibus in Canonum forma factis ratio redderetur; nam præprimis Episcopis Pontifice inferioribus denegabatur nomen Vicariorum Christi, quamvis enim Ecclesia in præfatione ad Missam de Apostolis eos appellet *Operis Domini Vicarios*, & nonnulli ex antiquis Patribus hoc nomen usurparint ante hæreses exortas, nihilominus recentiores Ecclesie Patres eam postea tituli rationem Episcopis universim non tribuebant, ut evitarent ambiguitatem, quæ frequenter errorem nutrit. De cetero in hac epistola, dicebatur, quod is, qui Sacramentum quodpiam administrat, in ea functione Christi vicem exerceat: insuper in eo loco, ubi Cardinalis Lotharingus assererat, *fuisse institutos a Christo Episcopos*, Episcoporum loco apponebant hæc verba *Ordinem, aut gradum*

Sæcul XVI,
A.C. 1562.

Pallav. l. 19.
c. 12. q. 14.

28V03

C 3

Episco-

Sæcul. XVI
A. C. 1562.

Episcopalem, ne damnarentur plures Doctores de Catholica Ecclesia bene meriti, qui affirmant, quod proxime ab ipso Christo solus Petrus fuerit institutus: reliqui vero per Divum Petrum, aut per ejus auctoritatem selecti, ut proinde fatius foret, ejusmodi seligi-verba, quibus utraque Sententia salva esset, præcipue vero ne laxaretur aditus importunis illis contentionibus, quibus Pontifici denegaretur facultas restringendi Episcoporum auctoritatem.

Insuper corrigebantur hæc verba a Cardinale Lotharingio apposita, quibus exprimebatur, *Episcopos fuisse positos a Spiritu Sancto ad regendam Ecclesiam Dei*. Equidem hæc verba a Divo Paulo prolata fuere in actis Apostolorum, sed Correctores agebant, ibi sermonem fieri peculiarem de Ecclesia Ephesina, non de universali: præterquam quod nomen Episcoporum illic non accipiatur in arctiori significatione, sed latius pro cunctis Ecclesiæ Senioribus, ad eam administrandam præpositis, sicuti ex integro contextu satis manifeste colligitur: insuper tam in hujusmodi particularum mutatione, quam in additione, ut firmaretur Romani Pontificis prærogativa, visum est Theologis, Canonem clarius esse exponendum, quandoquidem animadvertebatur, cunctas

novas

Sæc. XVI.
A. C. 1563.

novas hæreses quasi lineas esse, quæ per varias semitas ad hoc centrum unice concurrebant, ut supremum Caput ipsi Ecclesiæ tolleretur, cum tamen perspicuum esset, sublato capite omnia membra perire. Alteram simul Epistolam scripsit Pontifex ad Cardinalem Lotharingium, in qua illi victoriam, quam Dux Guisus ejus frater sua virtute in Galliis reportaverat, gratulabatur, nec minus eidem significabat, quod Bononiam contendere statuisset, ut ejus consiliis hac in re sibi datis acquiesceret, nulla tamen ab eo facta fuit mentio de Mantuano Cardinale, qui se huic itineri opponebat, prout supra meminimus.

§. XVIII.

Intrepidum Legatorum responsum ad Cardinalis Borromæi epistolam.

Hæ literæ parum placuere Legatis, præcipue vero Borromæi Cardinalis epistola offendebantur, unde eam quantocius unacum Theologorum Romanorum animadversionibus Lotharingio Cardinali exhibebant, cui hæ mutationes minime probabantur, atque ipsimet Legati inde parum contenti videbantur, quapropter Romam scripserunt hunc in modum: „satis nobis accidit molestum, quod nobis verba

Pallav. cap. 13. num. 2.